

rantikapital, der var tegnet af Laaneforeningernes Medlemmer, foreslaas det her, at Laan kan ydes lige op til hele Garantikapitalen. Renten formindskes fra 4½ pCt. til 3½ pCt. aarlig, og Staten træder til og dækker Halvdelen af Underskuddene, som Driftslaaneforeningerne har, før Reservefonden træder til, medens det tidligere var efter. Jeg tror, det mange Steder indenfor Landbruget er vanskeligt at klare Driftskapitalen, og jeg er ikke vis paa, at det kun gælder de smaa Landbrug. Jeg vil derfor gerne spørge Regeringen, om den ikke kunde tænke sig en Ændring i Loven af 1925 om Driftslaaneforeninger, saaledes at saadanne Driftslaaneforeninger ogsaa kunde startes af større Ejendomsbesiddere her i Landet.

Til Bestemmelser, der gaar ud paa at holde i Gang og ikke standse, hører ogsaa § 6 vedrørende Industrien. Den gaar ud paa, at Staten indtil et samlet Beløb af 15 Mill. Kr. kan yde Tilskud til et Erhverv, Fag, en Branche eller Enkeltvirksomhed, som har Vanskeligheder paa Grund af udenlandsk Konkurrence, for saa vidt man kan gaa ud fra, at man er i Stand til at vedligeholde Beskæftigelsen eller forøge den ved saadanne Tilskud. I Fjor havde vi en meget lang Diskussion om Berettigelsen af disse Tilskud, og Kritikken imod dem blev væsentlig rejst ud fra det Synspunkt: det er farligt at yde Tilskud til de daarlige Virksomheder, medens de gode Virksomheder intet Tilskud faar; derved bliver de daarlige Virksomheder i Stand til paa unfair Maade at konkurrere med de gode. Den Ændring, der er sket med Lovforslaget siden da, er, at Tilskuddene kan tildeles ikke alene Enkeltvirksomheder, men de kan ogsaa tildeles Erhvervet, Industrien som Helhed eller Brancher indenfor Industrien. Og den Tillid har Ministeriet — og jeg mener med Rette — vist Industrien, at man mener, at den vil kunne administrere disse Tilskud paa rigtig Maade. Spørgsmaalet om Faren ved unfair Konkurrence er derfor formindsket i allerhøjeste Grad, naar Industrien selv i det væsentlige kommer til at administrere disse Tilskud. Størrelsen af dem er ligesom i Fjor sat til 2 Kr. pr. Arbejdsdag, og det vil være mig en Gaade, om man ikke vil foretrække dette fremfor Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er mig ogsaa en Gaade, at man ikke kan se, at Industrien, som staar saadan, at den vanskelig kan gaa uden slige Tilskud, for Fremtidens Skyld maa søges opretholdt, medmindre man straks vil dømme den. Det nytter ikke at lukke Virksomhederne nu og sige, at om et Aar kan de udmærket

opstaa levende igen; thi saa er deres indenlandske og udenlandske Markeder taget fra anden Side, saa skal de til at oparbejde helt nye Markeder, og dør har de saa en uhyre Vanskelighed. Og Vanskeligheden ligger ikke alene i Markederne, jeg vil hævde, at det drejer sig i nok saa høj Grad om Arbejderne. Naar Arbejdere gaar ledige Aar efter Aar, er vi fra alle Sider enige om, at Kvaliteten af Arbejdskraften forringes, saa demoraliseres Arbejderne paa den ene og den anden Maade. Det er Arbejdsløshedens frygteligste Svøbe. Og er der noget vigtigt Instrument, der skal være i Orden, hvis vi skal kunne haabe, at vor Industri i Fremtiden skal kunne klare sig, er det den dygtige og arbejdsvillige Arbejderklasse, vi har. Jeg tror derfor, at Tilskuddene ikke blot vil muliggøre, at Erhvervene ikke skal begynde forfra paa at skaffe sig Markeder, men de vil ogsaa samtidig medvirke til, at vi ikke faar den Vanskelighed, at vor Arbejderklasse ikke bliver den samme, som den nu er.

Lovforslagets § 2 kender ærede Medlemmer fra det i Fjor vedtagne Lovforslag. Den angaar Laan, ikke Tilskud, til Erhvervsvirksomheder, der i Øjeblikket paa Grund af den udenlandske Konkurrence eller andre ekstraordinære Forhold har Vanskeligheder, men som ved Hjælp af Laan vil være i Stand til at udvide deres Beskæftigelse. De 4 Mill. Kr., der blev bevilget i Foraaret, foreslaas udvidet til 8 Mill. Kr.

Jeg vil saa gerne nævne 2 Paragraffer sammen, §§ 7 og 16, der begge gaar i samme Retning. Der gives dør Staten Lov til at yde et Tilskud paa indtil 20 pCt. af Anskaffelsesprisen for Maskiner, Redskaber og Materialer, naar disse overvejende tilvirkes her i Landet, og Forholdene i øvrigt skønnes at gøre det betydningsfuldt for Beskæftigelsen indenfor dansk Erhvervsliv, at disse Leverancer sikres det. Det er det, § 7 gaar ud paa, og her vedrører Anskaffelserne den Konsolidering, som man ønsker at give dansk Industri Mulighed for gennem Forbedring af Maskiner o. s. v. § 16 vedrører de offentlige Arbejder, der sættes i Gang, og det foreslaas her, at der ogsaa kan gives et saadant ekstraordinært Tilskud, saafremt de benytter danske Materialer. Der vil blive sagt: Det er direkte Beskyttelse, og det er det ogsaa, men det er heldigvis en Form, som jeg tror, at alle Tingets Partier har været med til Gang paa Gang. Naar vi har drøftet Køb af Lokomotiver og flere andre Ting, har man altid fra Rigsdagens forskellige Partiers Side været villig til at betale en Overpris, saafremt man kunde faa danske